

vildd, saa skal dette dog ikke skee hos os. Det skal aldrig komme dertil, at Havets vilde Bolger udsprøite, som Propheten siger, Skum, Skam og Skændsel. Men de klare, stille, dybe Bunde i Folkellivet og i Folkeshjertet, de skulle, som hidtil, affpelle Billedet af vor gamle Lidsid til den nedarbejdede Kongestamme, af Kjærlighed til Lov og Orden, af et trofast Sind mod hverandre indbyrdes, af Overbeviisningen om, at vi Alle ville, hvad vi med god Samvittighed troe at kunne og burde gjøre. Jeg haaber, at Folket skal vise, at vi have Stunder til at vente, om det ogsaa skulde vare noget længe; at vi, ligesaa lidt som en Moder bliver utaalmodig over, hvad hun med sit Barn gaaer igjennem, naar det skal have Lænder (Hør! Lænder), ligesaa lidt ville fattes Taalmodighed til at vente, at ogsaa vor unge Forsfatning — hvad den jo omtrent synes at kunne være i Begreb med — faaer Lænder (Hør! Hør!). Det, altsaa, er mit Haab til mit Folk. Og det er mit Haab om den ædle Fyrste, som er designeret til Thronfølger i sin Tid, og som ved disse Forhold bringes i en forunderlig Stilling, at han, som han i Provølsens Tid forstod det danske Folk, saaledes ogsaa vil forstaae det fremdeles; vil forstaae, at vi vel længes efter at give ham den Ret, som er ham tiltænkt, men at vi ville give ham den saaledes, at vi kunne see frit op til Himlen og til hverandre, og sige: „Vi have ikke opoffret noget for Fædrelandet aldeles Uundvarligt og Umiskeligt for den Sags Skyld;“ og at han vil føle som vi,

„at vel har nye Kroner Glands, men Tidernes Kjærmindes-Krands omslynger kun de gamle.“

Og det er mit Haab med Hensyn til Europa og til den Stormagt, ja, til den store Hersker, der nu staaer som Agamemnon mellem Høvdingerne for Troja, og dog forsaavidt anderledes, fordi han tillige staaer som deres Nestor, i rolig Bestindighed styrende i deres Kredse — til Europa, siger jeg, og til denne store Hersker, der i disse skjæbnsvangre Aar har vist, at han ganske anderledes end lærmende Revolutionaire har Forstand paa, at

der er Forskjel paa Folk, at eet Folk skal regjeres paa een Maade, et andet paa en anden, at eet Folk skal tages paa een Maade, et andet paa en anden: at han og Europa fremdeles skal vide at fastholde den Overbeviisning, at det er i sin Orden, at ogsaa i denne lille Krog af Europa dette lille Folk, der veed at begrænse sig, naar det ikke forstyrrer Nogen fjært eller nær i nogen Maade, efter bedste Overbeviisning paa sin Fædregrund ordner sit Fædrelands indre Anliggender.

Dette altsaa er mit Haab. Men skulde det være forfængeligt det Ene med det Andet, som bristende Sæbebobler, alle de Forhabninger, ja, selv da er det min Bessendelse, at jeg ikke kan sige „Ja“ til, hvad der saaledes, som det foreliggende Forslag, strider mod min Overbeviisning, og jeg gjør det ikke heller (Hør! Bravo!).

B. Nørgaard: Skjøndt jeg ikke kan samstemme med den sidste ærede Taler med Hensyn til min Stemmegivning i den høist vigtige Sag, saa maa jeg dog desuagtet paa det Beste i deteste afvisse, at jeg ved min Stemme skulde svigte, hvad der tjener til mit Fædrelands sande Vel. Hensigten med, hvorfor jeg nærmest har begjært Ordet, er nemlig at udtale og motivere saavel min nuværende som tidligere Stilling i denne høist vigtige Sag; men naar jeg i dette vigtige Arvespørgsmaal ikke har staaet saa afgjørende skapt mod Ministeriet, som i en anden tidligere Sag, eller som endeel andre ærede Medlemmer her i Salen, saa er det ingentunde, fordi jeg har erkjendt eller erkjender den øieblikkelige Ophævelse af Kongeloven som noget ønskeligt eller særdeles heldigt, skjøndt jeg paa den anden Side indrømmer, at Kongeloven med Hensyn til Successionsordenen for hele Monarchiet i Fremtiden vel maa og skal undergaae Forandring. Og naar jeg nu tidligere i Forening med 49 andre ærede Rigsdagsmænd har stillet et Forslag, hvorved Ministeriet bemyndiges til at ordne Arvesølgen efter Londonertractaten af 8de Mai 1852, da maa jeg i den Henseende bemærke, at jeg ved denne Leilighed aldrig har lagt mere i min Underkrift, end at Ministeriet blev bemyndiget til at ordne Sagen saaledes, som det kunde forsvare efter